

Per petroli

Felip Kervarec

Després d'alguns mesos iniciada i "acabada" la guerra a l'Iraq, sorprèn que ningú haja fet cap ressenya al nostre Tossal Gros. Bé doncs m'apunte a opinar sobre el tema. Tan sols pretenc donar quatre dades que ens servisquen per a comprendre el motiu pel que els Estats Units van decidir de començar aquest desfici, ara bé el motiu de perquè s'hi a apuntat Aznar i amb ell Espanya, deu de ser per motius als quals la intel·ligència mitjana de la societat espanyola no hi podem arribar "el nostre senyor és tot poderós, amén".

Dependència del petroli estranger

L'economia global es basa en l'ús de combustibles fòssils com el carbó, el gas i el petroli. Estats Units depèn cada vegada més del petroli estranger. En 2001 va importar el 54% del seu petroli, en comparació amb el 2% que va importar en 1950. Estats Units consumix aproximadament el 25% del petroli mundial, però només posseeix el 3% de les reserves de petroli conegudes.

La política energètica de Bush s'ha centrat a augmentar el subministrament de petroli, sense plantejar-se la possibilitat de mamprendre programes de reducció de la demanda interna. Així, l'ànsia de petroli de la política energètica de Bush amenaça fins i tot algunes de les zones millor conservades dels Estats Units: el jaciment localitzat en el Refugi Nacional de la Naturalesa de l'Àrtic, un espai protegit d'Alaska, només produirà petroli suficient per a satisfer el consum de petroli dels Estats Units durant sis mesos.

A banda de les seues conseqüències als Estats Units, l'èmfasi per augmentar el subministrament de petroli ha conduït a una política exterior molt agressiva. El Grup sobre Política Energètica Nacional, compost per persones molt vinculades a les companyies energètiques dels Estats Units i presidit pel vice-president Cheney, va arribar a la conclusió que la seguretat energètica havia de convertir-se en una prioritat en matèria de política exterior de comerç, marcant-se com a objectiu el control d'Orient Mitjà.

Orient Mitjà té el 65% de les reserves provada de petroli de tot el planeta. Iraq posseeix la

segona reserva de petroli coneguda més gran del món, estimada en 112.500 milions de barrils que suposen el 10% del total. Només és superada per Aràbia Saudita amb un 25%. La reserva d'Iraq és major que el conjunt de reserves documentades del Caspi, Sibèria, Alaska, Mar del Nord i Oest de les Shetland.

Les petrolieres al comandament

Abans de la nacionalització de la indústria petrolera d'Iraq en 1972, les companyies angleses i americanes eren ames del 75% del petroli d'Iraq. Exxon i Mobil controlaven el 24% d'este petroli. Amb tot, després de la I Guerra del Golf, les companyies petrolieres americanes van ser excloses del negoci del petroli a l'Iraq. No obstant, estes companyies han comprat prop de 713.000 barrils de petroli iraquíà diàriament a través d'intermediaris. Mentrestant, les companyies petrolieres russes, franceses, alemanyes, i xineses (Lukoil, TotalFina, Elf, Preussag, CNPC) van continuar els seus negocis a Iraq, adaptant les seues activitats als retalls a causa de les sancions de l'ONU i baix el programa "petroli per aliments".

A més, Exxon Mobil, en els últims deu anys, ha obstaculitzat tots els esforços per a reduir la dependència mundial del petroli, com pressionar al Govern dels Estats Units perquè abandonara el Protocol de Kioto sobre canvi climàtic, una cosa que finalment va decidir Bush al març del 2001. Així, Exxon Mobil aconseguix prolongar la dependència d'EUA del petroli i, en conseqüència, mantindre el seu decadent negoci.

Durant la campanya electoral de 2000, Exxon Mobil va dedicar 1.375.250 dòlars a patrocinar campanyes polítiques, el 89% d'estos diners van ser per als republicans. De totes les companyies de petroli i gas que van donar diners a la campanya, Exxon Mobil només va ser superada per Enron. Sense oblidar el finançament de campanyes publicitàries multimilionàries contra el Protocol de Kioto sobre Canvi Climàtic. En 1999, el pressupost de la companyia Exxon Mobil per a accions de lobby va ser d'11,7 milions de dòlars, el quint més alt als Estats Units. El resultat de la seua